

ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು

ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ನಡೆದ ಫಟನೆ. ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಕಾನ್ಸೋ ಟೀಚರ್ ಬುಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಜೀಬಲ್ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಹಾಜರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಪಾರವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ‘ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬದ ಪ್ರಯುಕ್ತಿ ಸ್ಟ್ರೀಎಂ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನಿಮಗೂ ಹಂಚಲು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ ಯಾವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ಸಿಹಿ ವರಾಧರ ಎರಡು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದರು. ಜೀರ್ಣಾಭಿ, ಮೈಸೂರು ಪಾಕ್, ಕೆಡುಬು, ಲಾಡು... ಏನೆಲ್ಲಾ ಹೆಸರುಗಳು ಬಂದವು. ಅದ್ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದರು. ಕೊನೆಯ ಬೆಂಕಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೆಂಬು, ‘ಒಂದು ಸುಳಿವು ಕೊಡಿ’ ಎಂದ. ಆಗ ಟೀಚರ್, ‘ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು’ ಎಂದರು. ಕೊನೆಯ ಬೆಂಕಿನ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ‘ತಿಳಿತು ಮಿನ್ಸೋ, ಒಬ್ಬಟ್ಟು’ ಎಂದ. ಅವನ ಕೈಗೆ ಎರಡು ಬಬ್ಬಿಟ್ಟು ಬಂದವು!

ಎ.ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿ

ಚಿತ್ರಗಳು: ಗಣೇಶ ಆಚಾರ್ಯ

ಟಚ್ಸ್‌ಸ್‌ಎನ್ ಮಹಿಮೆ

ಅದು ಶಾಲೆಗೆ ರಚಿ ಇದ್ದ ನಮ್ಮು. ಪುಟ್ಟ ತನ್ನ ಅಳ್ಳಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕವೇ ಅವರ ಮನೆ. ಸಂಜೀ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಕುಳಿದ್ದರು. ಅಳ್ಳಿ ಪುಟ್ಟನಿಗೆ ಏನೂ ತಿನ್ನಲು ಹೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ತಿಂದಾದ ಮೇಲೆ ಪುಟ್ಟ ಬಳಗಿ ಹೊಗಿ ನೋವು ಹೊವು ಕಾಕಿ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ. ಆಗ ಅಳ್ಳಿ ಕೇಳಿದರು, ‘ಅದೇನೋ, ಈಗಿನವರು ತಿನ್ನ ವೆಂದಲ್ಲಿ ಕೈ ತೊಳೆಯದೆ ಹೊಂದ್ರ ಏನಾದ್ರ ತಿಂದ ಕೊಡಲೇ ಅಪ್ಪು ಹೊನ್ನಾಗಿ ಸೋವು ಹಣ್ಣಿ ಕೈ ತೊಳೆಗ್ನುತ್ತಿರಿ?’ ಎಂದು. ಪುಟ್ಟ, ‘ವಲ್ಲಾ ಟಚ್ಸ್‌ಸ್‌ಎನ್ ಮಹಿಮೆ ಅಳ್ಳಿ, ಪ್ರೇಚಕವಾಗಿ ಕೈ ತೊಳೆಯದೆ ಇದ್ದ ಸ್ಟ್ರೀನ್ ಹೊಳೆ ಆಗುತ್ತೆ’ ಎನ್ನ ಬೇಕೆ!

ವಿದ್ಯಾ ಎನ್. ಪ್ರೇ